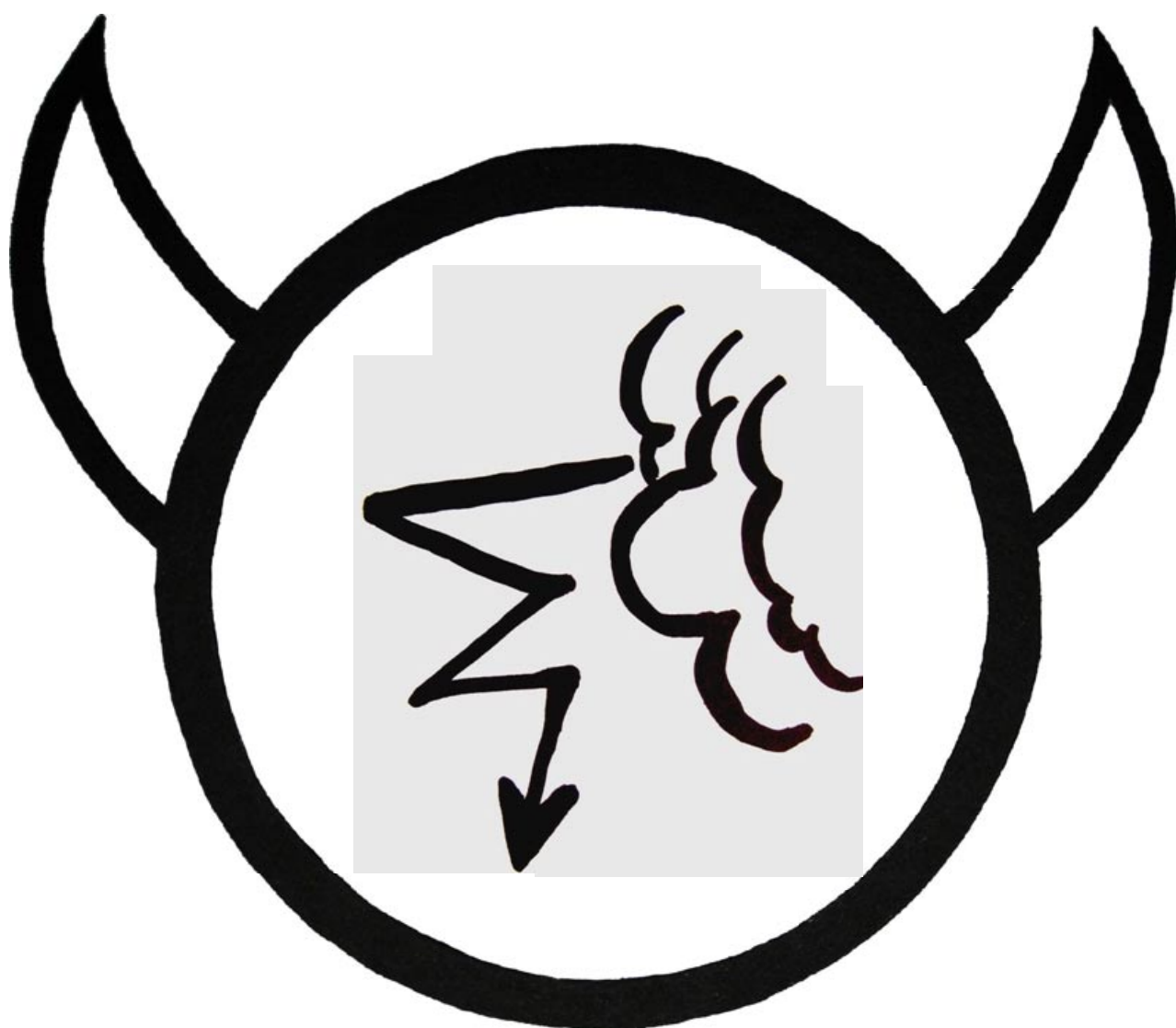

T O T E M

dobrušských skautů

ČERVENEC 2008

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení a milí,

zdravím Vás opět po měsíci, abych Vás uvedla do dalšího čísla Totemu, které přináší znovu spoustu zajímavých událostí, rad, obrázků apod. Jako první narazíte na téma čísla, kterým je vaření na ohni. Myslím si, že je to užitečné a když už půjdete někam na výlet, vzpomeňte si na to, že k jídlu nemusí být jenom buřt. :-)

Významnou střediskovou akcí byl Běh přes Yukon. Zápis nejen ze samotného závodu, ale i z příprav, napsal Minimagic a fotky dokazují, že tam opravdu bylo o zábavu postaráno. Škoda jen, že se zúčastnilo tak málo lidí. Třeba právě přečtení tohoto článku vás naláká na slíbený příští ročník.

Co prožívaly a zažívaly oddíly, se dozvíte také v rubrice Střediskové dění. Dočtete se, jak si vedly družiny Meďátek a Vlčat na krajském kole Svojsíkových závodů a kam se společně vydaly starší oddíly na třídní výpravu.

Ani v tomto čísle nechybí tip na

výlet od Ježoura, tentokrát za prameny řek. S oddílem skautek jsem kdysi také jednu cestu za pramenem podnikla a mohu potvrdit, že to bylo dobrodružné, cesta většinou až k prameni nevede.

Perličkou, kterou jsme pro Vás připravili do červencového totemu, je rozhovor. Ten jsme tentokrát neudělali s jednou osobností, ale hned se šesti skauty. Vybrali jsme si vedoucí oddílů a položili všem stejné tři otázky. Jsou zaměřené na zhodnocení činnosti jejich oddílů v uplynulém skautském roce.

V květnu a červnu se také udály dvě zajímavé svatby. Proč píšu zajímavé? Ženili se totiž dva dobruští skauti. Kteří to byli a jak to všechno probíhalo, si můžete přečíst v článku od Bény.

Po měsíční odmlce se opět vrací rubrika Zápisy z kronik. V tomto čísle prolisujeme letmo kroniku družiny bobrů.

To vše a snad i něco navíc najdete v červencovém Totemu.

Napříště jsme pro Vás připravili dvojčíslo, které vyjde první týden v září a bude mimo jiné obsahovat reportáže z obou táborů, které se letos uskuteční. Ten první na Orlickém Záhoří už v těchto dnech probíhá, jak dokazuje následující fotografie, stará jen několik málo dní.

Závěrem mi nezbývá, než Vám popřát nejen příjemné čtení, ale hlavně krásné léto, ať už se ho rozhodnete strávit kdekoliv.

Štaflíčka

OBSAH TOTEMU

2 - ÚVODNÍ SLOVO
OBSAH TOTEMU

3 - TÉMA ČÍSLA
- VAŘENÍ NA OHNI

4 - STŘEDISKOVÉ DĚNÍ
- BĚH PŘES YUKON
- MEĎÁTKA
- SVĚTLUŠKY
- SLUNEČNICE
- VLČATA
- MOHYKÁNI

10 - TIP NA VÝLET - PRAMENY

11 - ROZHOVOR S ...

15 - CO SE UDÁLO...

16 - ZE STARÝCH KRONIK

18 - VÝZVA
UZÁVĚRKA
PŘÍŠTÍ ČÍSLO
TIRÁŽ

19 - CITÁT

TÉMA ČÍSLA

VAŘENÍ NA OHNI

Když jedete někam na výlet a chystáte se vařit si sami, určitě vybíráte jídla, která vám nezaberou mnoho místa v batohu a která pořádně zasytí. Ale i v přírodě si můžeme zkusit trochu experimentovat a věřte mi, o to víc vám bude chutnat.

Až budete přemýšlet, co si uvařit k jídlu, snad vám bude inspirací následující jídelníček.

Předkrm – pštosí vejce

Polévka – sedmikrásková polévka

Hlavní chod – setonův hrnec

Zákusek – hadi na ohni

Kompot – jablečný

Pštosí vejce

Potřebujeme: brambora, vejce, grilovací koření, sůl, pepř, paprika, další koření podle vlastní chuti, alobal

Bramboru dobře umyjeme, nožem odkrojíme špičku brambory a vydlabeme vnitřek. Otvor vysypeme solí a kořením, nalijeme syrové vejce a navrch ještě okořeníme. Zakryjeme skrojenou špičkou a zabalíme celou bramboru do alobalu. Teď už jenom upéct ve žhavých uhlících. Asi po půl hodině pštosí vejce vyndáme, rozbalíme z alobalu a můžeme jíst.

Sedmikrásková polévka

1 litr vývaru/vody,
2 středně velké houby,
kmín, 1 lžíce krupice,
hrst sedmikráskových
listů a květů, mladá cibulka, 4
vajíčka, sůl, pažitka, pepř.

Nejprve dáme vařit houby s kmínem. Když budou měkké, přidáme lžici opražené krupice a ještě povaříme. Dále nasypeme do polévky sedmikrásky (nakrájené nebo celé, jak kdo chce). Ve vedlejší nádobě (stačí víčko od ešusu) uděláme míchaná vajíčka s cibulku, která nakonec vsypeme do polévky.

Setonův hrnec

Setonův hrnec je způsob vaření bez nádoby. Teoreticky ho zná snad každý zálesák, ale nejsem si jistá, zda ho také každý umí udělat. Jde o náročnější recept a to nejen časově.

Rozděláme velký oheň a do něj vložíme asi dvacet kamenů velkých jako dvojité pěsti. Blízko ohně vykopeme v zemi jámu asi 30 centimetrů širokou a hlubokou asi půl metru a do ní postavíme u kraje kůl tlustý asi deset centimetrů.

Až se kameny pořádně rozpálí, nakoulíme je do jámy tak, aby byla ze tří čtvrtin plná. Na ně pak položíme maso v plátcích zabalené v listech kopřiv, rostliny zvané devětsil nebo v čisté trávě.

Na maso a kolem něj dáme omyté neloupané brambory. Všechno přikryjeme silnou vrstvou trávy a na ni nasypeme až sedm centimetrů hlíny.

Nakonec opatrně vytáhneme kůl, do díry po něm nalejeme vodu a díru hned dobře ucpeme, nejlíp kamenem.

Celou jámu pokryjeme další drnovou izolací a za půldruhé hodiny pak opatrně všechno ze země vyndáme. Zálesácký oběd je připravený - dobrou chuť!

Hadi na rožni

Hrubá mouka, sůl, kmín, olej, trochu prášku do pečiva.

Všechno smícháme do vláčnéhoho těsta a necháme chvíli odležet. Pak děláme placky a pečeme na plechu nebo na hladkém kameni. Nebo z těsta uválíme hada, namotáme na klacek a pomalu opékáme nad ohněm.

Jablečný kompot

Jablka, jakékoliv jiné dostupné ovoce (hrušky, meruňky, borůvky, maliny, rybíz...), cukr, trochu drcené skořice (není nutná)

Jablka oloupeme a zbavíme jádřinců. Připravená jablka a další ovoce vložíme do velkého dílu ešusu nebo kotlíku, podlijeme trochou vody a přisypeme skořici. Kotlík s víčkem dáme nad oheň a vaříme na mírném ohni. Asi po dvaceti minutách začnou jablka měknout. Až budou úplně měkké, je kompot hotový, už jenom osladit podle chuti. Můžeme jíst jak teplý, tak vychladlý.

Štaflíčka

STŘEDISKOVÉ DĚNÍ

BĚH PŘES YUKON 31.5.2008

Sice se tato akce konala až posledního dne měsíce května, ale příprava probíhala už od 1. máje. Nebyl to totiž jenom náš podnik, protože jsme ho konali ve spolupráci s Pionýrskou skupinou F. L. Věka. Tím odpadly některé starosti, jako například budeli dost organizátorů. Ale teď již k samotnému zákulisí Běhu.

Pro většinu vše začalo až 31. května odpoledne. Ne tak pro Petra, Mohykány, jejich vedoucí a pionýry v čele s Jirkou "Bufalesem" Říhou. Výše jmenovaní už od pátku nakládali věci do auta a vozili je na pionýrskou základnu na Příměšťák, která se měla příští den stát místem konání prvního ročníku Běhu přes Yukon. Věcí na odvoz bylo opravdu požehnaně. Spousta her pro děti, vzduchovky, střelnice a v neposlední řadě taky spousta sudů s kofeínou, malinovkou a pivem. Když jsme asi ve 20:00 se vším skončili. Měli jsme toho všichni celkem dost a šli se vyspat.

Druhý den ráno totiž bylo pokračování. Bylo zapotřebí postavit jednotlivé disciplíny, ale zároveň se moc neplést organizátorům Pohádkového lesa, který tam právě probíhal. Celkem se to povedlo, takže se většina stavěčů šla naobědvat, aby se pak vrátila a čekala na nápor lidí, kteří si

rádi zaběhnou. Od 15:00 začali postupně přicházet lidi, kteří si zatím zkoušeli, co je pak čekalo naostro. Bylo to:

Saloon a nástup na saně, Lov pižmoně lasem, Střelba vlka flintou, Hod krumpáčem na claim, Rýžování zlata, 5 dolarů v řiti, Bažinová plížba, Báglhod a překonání Yukonu, Chilcootský průsmyk aneb ledovcová hora a vrchol – Dawson. O tom, že to nebyli jednoduché disciplíny svědčí i počet lidí, kteří se rozhodli závod podstoupit a nechali se zapsat do jedné z kategorií. Celkem byly vypsány tyto čtyři kategorie:

Zlatokop Začátečník (11-14 let), Zlatokop Rychlík (15-20 let), Zlatokop Vrcholník (21-35 let) a Zlatokop Konečník (36 a více let). Nakonec však kvůli nízké účasti se počet kategorií zmenšil pouze na tři.

Nyní však k samotnému závodu. Aby všichni věděli, co se od nich čeká, bylo zapotřebí někoho, kdo by to předvedl. Takovým předběžcem se stal Petr Poláček jr. Proběhl celou trať, aby ostatní viděli jak jednotlivé disciplíny probíhají a co je u nich za úkol. Poté už začal opravdový závod. Startovalo se od nejmladší kategorie ZZ – zlatokop začáteční.

Tato kategorie byla nejvíce obsazena, neboť nejmladší si chtějí vyzkoušet všechno. Celkem se jim i dařilo a myslím si, že se jim to i líbilo. Vždyť kde jinde mají možnost vystřelit si ze vzduchovky nebo se plížit bažinou. Po této kategorii následovala pauza, během které se většina lidí občerstvila buď párky nebo sušenkami. I pití zde bylo dost, a tak kromě klasického piva a limonády byla možnost ochutnat pravou Yukonskou Whisky. To už ale startovala kategorie ZR – zlatokop rychlík. V ní už bylo závodníkům podstatně méně, nicméně diváků okolo bylo dost. A tak o zábavu bylo postaráno. Poslední kategorií, která odstartovala byl ZK – zlatokop konečník. Tato kategorie byla nejzkušenější, nejstarší a taky nejméně naplněná. Zato závodníci v ní měli skvělé yukonské oblečení. Po doběhu posledního závodníka se lidé začali pomalu vytrácet a nastalo vyhlášení. Vítězové obdrželi zlaté yukonské vejce a s pocitem vítězství odešli domů. Pro ostatní skauty a pionýry nastalo ovšem uklízení a převoz věcí zpátky do klubovny, kde budou uloženy a vytáhnou se za rok na dalším ročníku Běhu přes Yukon.

INI LOGIC

ODDÍL MEĎÁTEK

Květen se rychle přehoupl a už tu byl červen. Během toho měsíce, který byl velmi proměnlivý, chvíli svítilo sluníčko a jindy bylo naopak zatataženo, si Meďátka užívala plnými doušky.

Nejvíce se jim asi líbilo na závodech v Potštejně, které se konaly 14.6.2008. Když na okresních závodech vlčat a světlušek byli třetí, nemohli postoupit, protože jsou ještě moc malí a nepatří do kategorie vlčat a ani světlušek, pořadatelům se ale tato hlídka velmi líbila, tak nás požádali, abychom na potštejnské závody přijeli a běželi jako první, něco jako V.I.P nultá hlídka. Při zahájení závodů měli připravenou scénku, kde byli vedoucí převlečení za dávné obyvatele potštejnského hradu. Poté se přemístili na stanoviště s úkoly a provázeli nás celou trasou. Na vyhlášení jsme nečekali a jeli jsme domů.

Hlídka Medvědů, která v minulých závodech byla první se teď umístila desátá.

Tento měsíc si také Meďátka vyšlapala schody na naši radnici a z výšky hledali své domky, kde bydlí. Paní, co nás tam pustila, nám pověděla i něco málo o historii Dobrušky.

Poslední předtáborová schůzka, která proběhla 24.6.2008 byla jak jinak než netradiční, spojili jsme všechny družiny dohromady, rozdělili do pěti skupin (samozřejmě byli namíchaní, aby se před táborem ještě trochu víc seznámili a skamarádili) a hráli se zábavné hry. Poznávali dopravní a topografické značky, házeli míčky do koše, poznávali rostlinky, skládali puzzliky a ještě i jiné, na které si už bohužel nevzpomenu. Nikdo nevyhrál a ani neprohrál, trvalo jim to trochu

déle než jsme předpokládali a tak už jsme to nestihli vyhodnotit, ale jak se říká „není důležité vyhrát, ale zúčastnit se“. Na konci schůzky ještě Iva pronesla proslov, jak to bude první den na táboře probíhat, aby nevznikl chaos a děti se nehádali. Rozloučili jsme se s těmi, kteří s námi už příští rok nebudou, protože postoupí mezi vlčata a světlušky, snad i k nám přibude pár nových dětí.

Letošní tábor bude v Mastech a děti pojedou za pravěké lidi - snad se tak nebudou i chovat =). Ptají se na šamana, jestli se objeví i letos, ale kdo ví, třeba je navštíví místo šamana někdo jiný...

Kokina

ODDÍL SVĚTLUŠEK

Věřte nebo nevěřte ale máme tu již konec školního roku a sním i poslední letošní schůzky. Jsou tu přípravy na tábory a holky plně nadšeny do prázdnin. Počasí nám celý měsíc přálo tak jsme nezahálely a využili jsme i otevřeného koupaliště, když dvě hodiny byli krátké přesto největší úspěch sklídila obruč na skákání šipky a samozřejmě kdo doplave nejdále pod vodou?:-) Voda byla příjemná a hned po ní největší

se pro nás atrakcí stal automat na sušenky.... (nečekaně)...Dále jsme nezapomněli ani na staré dobré hledání druhé dvojice z pexesa a podobné naše velmi oblíbené hry. Na předposlední letošní schůzce Kafka připravila hru kdy se opravdu ale opravdu velice dvě družinky od sebe časově lišily. Holky měli za úkol zjišťovat různé věci na náměstí nebo například kolik stojí konvice z varného skla v domácích

potřebách? Dále odkrývali fotku Hanky po políčkách s různými kvízovými otázkami. Celé to nakonec vyhrála družina, která se nazvala 4 myšky s vůdkyní Zuzkou. No a teď už nás čeká pouze poslední schůzka tohoto roku tak doufáme že počasí nám bude přát!!:-)

SIMČA

ODDÍL SLUNEČNIC

Skautky tento měsíc byly společně s Mohykánama na výpravě v České Třebové. Zápis se ale bohužel záhadným způsobem nedoručil, čímž se omlouváme jak vám, čtenářům, tak i Báře, která se určitě snažila. Touhle dobou jsou už skautky s Mohykánama na táboře, tak jim přejme pěkné dny.

ODDÍL VLČAT

Naposledy v tomto školním roce zdraví vedoucí Vlčat. A pokusí se širší společnosti popsat oddílové dění v uplynulém měsíci červnu. Nebudu zbytečně chodit okolo horké kaše a přejdu k tomu hlavnímu, co se událo a čemu se veškeré ostatní dění podřizovalo. Ano, byly to závody Vlčat a světlušek. Respektive jejich krajské kolo, na které se naše vlčata probíjela z okresního kola konajícího se v Ústí nad Orlicí.

Dějištěm krajských závodů se stalo malebné okolí hradu Potštejna a nakonec i hrad samotný. Vše se odehrálo o víkendu 14. a 15. června a děj celých závodů byl situován do 14. století, kdy na hradě Potštejn vládl loupeživý rytíř Mikuláš z Potštejna se svou družinou. Všechny zúčastněné družiny závodů se na tento víkend stali družinou Karla IV., která v roce 1339 Mikuláše porazila.

Na závody jsme vyrazili v so-

botu o půl osmé a v dějišti závodu jsme byly něco po osmé. Zázemí závodů bylo vybudováno na tábořišti Vambereckých skautů, asi 1 km od známého rekreačního zařízení Vochtánka. Po příjezdu se jen vyřešilo pár administrativních věcí a kluci již byli celí nedočkaví, až budou sami moci postavit stan. Po nástupu se losovali startovní čísla, naši si vylosovali 21. To znamenalo, že startovali chvíli po třetí hodině odpolední. Zatím měli tedy čas na splnění doprovodných disciplín, které se také nakonec započítali do celkového skóre. Po splnění všech doprovodných disciplín se až do startu věnovali každý vlastní zábavě. V 15:15 jsme se i s plátnem které jsme si dovezli z Dobrušky odebrali ke startu, kde jsme vyrobili 6 hábitů a na každý hábit si kluci vystříhli jeden erb. Oblečení do těchto dobových obleků vyběhli na trať. Vrátili se zhruba za hodinu a čtvrt a hned se vrhli ke své započaté zábavě. Teď se již vše připravovalo jen na večerní nástup a závěrečný program na

hradě. Na ten jsme se vydali samozřejmě jak to je pro Dobrušku typické trochu jinak. A to tak že jsme nešli se všemi až od úpatí hory, ale trochu jsme si to zkrátali a tajně se k nim připojili až kousek od brány. Program za branami zakončoval celé závody tím, že král Karel IV. pasoval každého účastníka do rytířského stavu. Poté už jsme se jen odebrali zpět do tábořiště a uložili se ke spánku. Druhý den jsme jen zbavili stany rozloučili se a odebrali k Dobrušce.

Na konec musím poděkovat všem rodičům za jejich ochotu, se kterou poskytli odvoz, Petrovi za to že tam po celou dobu byl se mnou a tak jsem se vůbec nenudil a samozřejmě hlavně pořadatelům, kteří jak se říká, trefili těmito závody hřebíček přímo na hlavičku. Kluci, i když skončili až desátí, si ty závody dokonale užili a to je podle mě to nejdůležitější.

KOULE

ODDÍL MOHYKÁNŮ

Poslední měsíc před táborem měli Mohykáni opravdu napilno.

V pátek 6. června jsme totiž vyrazili na třídení společnou výpravu s našimi skautkami do České Třebové. Celkem se nás v pátek na nádraží sešlo dvanáct. Tři Mohykáni! + MM a Tinek, a pět skautek + Lenča a Bára. Úmorná cesta ve vlaku v třicetistupňovém vedru ubíhala celkem rychle, a tak jsme navečer dorazili do skautské klubovny, která se nám měla stát na příští dvě noci útočištěm. Akorát jsme se stihli zabydlet a šli jsme spát. Ráno nás totiž čekal brzký budíček, snídaně a výlet do lanového parku PEKLÁK. Tam jsme se všichni dostatečně zapotili a chtěli jsme se teda zákonitě zchladit v místním aquaparku. Bohužel se zrovna konali plavecké závody, a tak jsme bazén nahradili vodní bitkou. Pak jsme se šli navečeřet a znovu spát. V neděli jsme po snídani uklidili a odjeli plni zážitků domů.

Na další schůzku v měsíci byl program následující. Jít na k Poláčkovi a dodělat tee-pee, kterým zbývaly pouze díry na špendlení. Naštěstí počet Mohykánů se od výpravy rapidně zvětšil, takže práce šla celkem rychle od ruky. Za hodinku a půl bylo hotovo a rozešli jsme se domů.

Poslední předtáborovou schůzku naplnil opět starý známý neznámý, iniciály H.G. tentokrát v dopise, který zanechal v klubovně zmiňoval poslední dva symboly které byli zapotřebí k najetí tajné skrýše, ve které měla být umístěna magická formule. Kluci podle indicií usoudili, že se bude nalézat poblíž Trojice, tak jsme se tam tedy vydali. Pod kopcem ale nastala opět debata, kterým směrem se ubírat od symbolu vyrytém na pomníku. Po pár pokusech však každému došlo, kde se ona tajemná skrýš nachází. V kanalizaci. Když jsme společnými silami odsunuli mříž, zjistili jsme, že je vevnitř poněkud

tma. Ale i na to jsme byli připraveni. Petrolejka to jistí. Bohužel ani petrolejka nevydává světlo, když není zapálená, a tak jsme se všichni přesvědčili o nezbytnosti KáPéZetky. Nikdo z Mohykánů ji však neměl a tak nezbylo nic jiného, než doběhnout do Plusu pro sirky. Vlasta však byl vychytralejší a doběhl pouze ke své babičce, která mu ochotně oheň poskytla. Tma byla zažehnána a ke skrýši už chybělo pouze pár kroků. Svitek s kouzelnou formulí byl nalezen a poslední schůzka sezóny 2007/2008 byla za námi. Nashledanou v září.

TIP NA VÝLET

PRAMENY

Možná někdo z vás sledoval pořad v televizi, kde se pan Munzar vydával za prameny potoků a řek po naší vlasti. Tenhle nápad samozřejmě neměl jako první, lidé jistě odpradáвна putovali podél řek, mnohdy se dostali až k pramenům v horách. Přiznám se, že i já jsem tuhle touhu zničehonic pocítil zhruba ve třinácti letech a pak tahal spolužáky po kopcích, hledali jsme prameny potoků známých i neznámých. S Mohykány jsme také jednou podnikli takovou výpravu, hledali jsme pramen Zlatého potoka. A také jej našli. Jestlipak i vy ostatní víte, kde pramení Zlatý potok, co protéká naším městem?

Pojďme se na několik pramenů podívat:

Tak tedy Zlatý potok pramení na západním úbočí Sedloňovského vrchu, ve stejnojmenné rezervaci, v prudkém svahu kousek pod silničkou z Černého kříže na Polomské sedlo. Pokud byste šli k prameni ze Sedloňova podél potoka, pěkně se zapotíte...

Je ovšem trochu sporné, jestli se nedat v Sedloňově podél ji-

ného přítoku – na tuhle situaci každý „pramenář“ musí narazit – potom byste se dostali k prameni na svazích nad osadou Polom.

Brтва je druhý potok protékající Dobruškou, od soutoku se Zlatým potokem v Pulicích u učiliště se vzniklá říčka často nazývá Dědina. Byla to první výprava za prameny, kterou jsme podnikli – a málem skončila fiaskem, když jsme se ve Valských Dolech nemohli dohodnout, který potok je ten pravý. Skutečně – „Brtvu“ přitékající z Provozského i z Valského údolí jsou stejně mohutné. Dali jsme tenkrát přednost Provozskému, později jsme hledali i pramen „Brtvu Valské“. Projdete-li Provozským údolím, pokračujete dále olšinami přes osadu Brtva a pramen pak najdete kousek od Sudína v poli. Moc romantický není.

Ta „druhá Brtva - Valská“, někde udávaná jako Bačetínský potok má průběh podobný. Když opustíte krásu Valského údolí, čekají vás neprůchodné hvozdy, po přejití silnice Ohnišov – Bačetín opět stoupáte polem a pramen najdete na svazích Končiské (pamatujete, Orloexpedičníci?).

Farský neboli Kamenický potok se vlévá do Zlatáku u Kamenice. Protéká Dobrým a vzal Kozlovi chalupu. To mu ale neubírá na kráse, nad Dobrým protéká lesnatým údolím u Rovného a pramení na louce mezi Prázovkou a Lomy.

Olešenka, která se vlévá v Pekle do Metuje, má nádherný pramen pod Vrchmezím, pěkně vysoko a v prudkém svahu. Vybublává přímo ze svahu, žádné bažiny jako jinde!

Metuje – když jsem ji zmínil,

sluší se ji také popsat. Na svém toku Broumovskem mine mnohá krásná místa, půjdete-li podél toku nahoru, dostanete se až do Adršpašsko-Teplických skal. Metuje tvoří osu právě mezi těmito dvěma skalními městy. Její zářez mezi skalami se jmenuje Vlčí rokle, nejdete tu i nádherný Stříbrný pramen, kde voda vyvěrá z bílého písku. Ale za pramenem Metuje musíte ještě dál – Tam už ani Vlčí roklí nevede turistická cesta, tak pozor na ochránáře! Nakonec vyjdete z lesa a pramen najdete na poli. Nedejte se tím ale odvést – cesta Vlčí roklí za to stojí!

Takových pramenů je v našem okolí ještě mnoho, kupříkladu Bělá, Zdobnice, Kněžná, Divoká Orlice a mnoho dalších řek a potůčků.

Snad je to hledání pramenů spojeno i s hledáním počátku, smyslu, nevím, co by jinak na tom člověka tolik lákalo. Zkuste to, nic neztratíte.

Ježour

ROZHOVOR S ...

VEDOUCÍMI ODDÍLŮ

Jak hodnotíš uplynulou skautskou sezónu, kterou oddílovou akci považuješ za nejvydařenější a co plánuješ na léto – na to všechno jsme se ptali vedoucích oddílů.

VEDOUCÍ MEĎÁTEK

IVA

1/ Jak hodnotíš uplynulý rok z pozice vedoucího oddílu? Podařilo se ti splnit plány, které sis v září dal?

Uplynulý rok byl dost rušný. Přihlásilo se dost dětí, z čehož jsem měla radost. Společně s dalšími vedoucími jsme ho měli naplněný radostí. Prostě práce s dětmi je radost. Sama bych to však nikdy nezvládla. Byla a jsem vděčná za každou pomoc. Pro starší děti (prvnáky) to byl rok poslední, budou přecházet do dalších oddílů. Byly to děti, které prošli se mnou křtem ve vedení oddílu s takhle mladšími dětmi. Doufám, že to bylo pro ně zajímavé. Já jsem poznala správné kluky a holky, které se ničeho jen tak nezaleknou. Žádné velké plány si nedávám, ale těším se, že přijdou další děti a ty, které už začaly chodit, se v září vrátí.

2/ Kterou oddílovou akci považuješ za nejvydařenější?

Těch akcí bylo dost. V podstatě každá schůzka je zajímavá. Krásné byly závody v Kostelci nad Orlicí, kde závodily všechny děti, které jely.

3/ Co plánuješ na prázdniny?

Jako tradičně tábor. Letos bude o to zajímavější, že nejedeme sami. Jelikož budou děti přecházet do dalších oddílů, jedeme společně s Vlčaty a Světluškami. Je to větší tábor. Mladší děti jedou na jeden týden, ty starší na čtrnáct dní.

VEDOUCÍ SVĚTLUŠEK

KAFKA

1/ Jak hodnotíš uplynulý rok z pozice vedoucího oddílu? Podařilo se ti splnit plány, které sis v září dal?

Uplynulý rok hodnotím velmi kladně. Je pravda, že jsem se světluškám věnovala pouze část roku (a může za to moje maturitní zkouška:)), ale Simča, která světlušky přebrala, to zvládla dobře.

O loňských prázdninách jsme měly plány veliké. Postupně jsme ale zjišťovaly, že je vše časově náročné, takže musím přiznat, že například s výpravami to nebylo nijak horké. Přesto jsme se světluškami ven vyrazily a vždy se výlet povedl. Občas jsme jim to chození vynahradily při schůzkách. Také se docela dobře podařilo připravit holky na nováčkovskou zkoušku. Povedl se nám první ročník mistryně uzlování a holky se naučily luštit různé šifry i morseovku :)

2/ Kterou oddílovou akci považuješ za nejvydařenější?

Jaká byla nejpovedenější akce říct přesně nedokážu. Světlušky byly nadšené například ze závodů, které se konaly v květnu a umístily se na pěkném pátém místě. Vzpomenout bych měla i na výpravu, kde světlušky vyrazily společně se skautkami na Kunětickou horu přesněji do Perníkové chaloupky. Výprava se jim moc líbila, domů se vrátili sice špinavé, ale ve zdraví, což bylo nejdůležitější :) Další vydařenou akcí byla vánoční schůzka. Uskutečnily jsme ji v naší klubovně. Měly jsme stromeček, maminky napekly cukroví, předaly jsme si malé dárečky a podařilo se nám vytvořit krásnou vánoční atmosféru:) A ze střediskových akcí holky nejraději vzpomínají na jarní oheň.

3/ Co plánuješ na prázdniny?

A co plánuji na prázdniny? No v první řadě je to tábor, na který už se těším, i když vím, že přijdou chvíle, kdy se mi do ničeho nebude chtít a budu otrávená :) Ale to vždycky všechno přejde a pak budeme vzpomínat na to hezké. Navíc máme pěkné téma a světlušky už se také těší! Dále to je brigáda a když nám bude chybět sluníčko, tak se určitě vydáme někam na jih, jen tak relaxovat :) A to je z mých plánů všechno.

Jinak přeji všem oddílům, aby se jim vydařil tábor a všem krásné prázdniny!!

VEDOUcí VLČAT

GOR a KOULE

1/ Jak hodnotíš uplynulý rok z pozice vedoucího oddílu? Podařilo se ti splnit plány, které sis v září dal?

Letošní rok, z pohledu vedoucího vlčat, je pro mě zklamání, uznejte sami, že se čtyřmi členy schůzky se nedá zahrát pořádná hra ani, když hrají i vedoucí. Byl jsem na to vedoucování Vlčat docela dobře naladěnej, rok před tím jsem ke konci zastupoval Ondru, ale když jsem zjistil, že větší část vlčat jdou k Mohykánům, nezbylo tam tolik členů a nám dali na výběr, buď budeme mít málo členů, nebo se doplníme s Medátkama. Když se ohlédnou, možná by byla lepší varianta ta druhá, ale nevěděl bych co dělat s těmi co neumí přecíst skoro nic, proto jsem řekl, že NE prvňáky nechci. Vybrali jsme si tu cestu sami. Na schůzkách nás bylo v průměru 6 i se mnou a koulí. A to se moc dobrých her hrát nadá, tak jsme se pokoušely spojit schůzku s Mohykány, ale Vlčata to ještě nebavilo. Tak jsme s Koulí vymýšlely všelijaké hry, které by se jim mohli líbit. Já si myslím, že jsme se toho zhostili průměrně, myslím si, že i přes to že nás tam bylo tak málo, tak jsme si to všichni užili, co se dalo.

KOULE & GOR

2/ Kterou oddílovou akci považuješ za nejvydařenější?

Nejvydařenější akce, to jsou asi vlčácké závody, sice jsem na druhém kole nebyl, ale prý to bylo dobré. A mě osobně? Jedna akce se mně zaryla do paměti, protože jsem si ji hodně užil a prostě bylo to suprový, byl to Malý Velký ples v rytmu barev. Hlavním pořadatelům ještě jednou vřelé díky, fakt se mě to moc líbilo. A nesmím zapomenout na vodáckou výpravu, taky byla super a tábor v Ruprechticích byl jeden z nejlepších táborů, ale ten asi už nepatří do této sezony, nevím.

GOR

3/ Co plánuješ na prázdniny?

Prázdniny, to je moje oblíbené slovíčko, o prázdninách budu makat, cestovat, bavit se, lenořit, odpočívat, ale rozhodně se nudit nechci. To znamená, že nejdřív si vydělám na ty moje předurčené cíle a potom, hurá na ně. Hned po vydělání dostatku keše pojedou na tábor s Vlčaty, za pár dní po skončení se chci vydat na čundr do Černé hory, squadru co pojedeme ještě přesně nevím, ale nebude tam chybět Béna, MM, Čga a já, tam se těším asi nejvíc. A ke konci prázdnin pojedou společně se všemi těmi, co chtějí jet se Skauty z Dobrušky, do Holandska, myslím si, že tam to bude taky hodně dobrý. A potom zase...

GOR

VEDOUcí SKAUTEK

LENČA

1/ Jak hodnotíš uplynulý rok z pozice vedoucího oddílu? Podařilo se ti splnit plány, které sis v září dal?

No když to vezmu všechno v globálu, tak jsem za tenhle rok strašně moc šťastná... Už jenom to, že jsem si dnes od petra brala 8 nových slibových odznaků je silně povzbuzující a ještě se mi splnilo jedno velikánský přání, holky začaly pořádně jezdit na výpravy a zdá se, že je to i docela baví tahat se s těžkým batohem po horách, Praze nebo se překouávat v lanovém centru- prostě parada.. No ale není všechno tak růžový jak se zdá... Pár mých plá-

nů se nezdařilo a z toho vyplývá, že příští rok to zkusíme znovu a třeba se to povede, kdo ví??? Jo a hlavně nesmím zapomenout na poděkování báře a Týně, které se každý týden staraly o schůzky a zachraňovaly, co jsem já nestihla, ještě jednou moc dík...

2/ Kterou oddílovou akci považuješ za nejvydařenější?

Jak jsem už napsala, akci bylo hnedle rok požehnaně a nedá se říct jaká byla nejlepší...Když začnu podzimem a naším uměleckým výkonem, který můžete hledat v lesích u Pastvin nebo Novoměstským Kulíškem, kde jsme za svitu čelovek s kulichem v ruce obíhali spící kačeny..No a co když přišla sice poslední podzimní výprava, ale myslím, že tolik sněhu jsme ani jedna nezažily ani v zimě- Sněžku jsme nezdolaly, ale extrémní výstup na Výrovku dal zabrat i mně...No a konečně nastala zima i v nížinách a my jsme se vypravily se světlůškami na Kunětickou horu do samotné Perníkové chaloupky, no a aby jsme v tom vánočním čase neměly málo pohádek, čekala na nás Prahu plná strašidel. Učily jsme se šifry o kterých se nám ani nezdálo a strašidla byla také jako ze snu..pro mě byla nejhorší představa, že vypustím holky samotné po Praze a třeba se už ani neshledámene, ale musím před holkama smeknout, sešli jsme se všechny a bez sebemenších problémů. Je to stejně zvláštní, výprava do velkoměsta na celý víkend je bez potíží a ejhle připravím procházku po okolí už je na průšvihy zaděláno...rozjetá rovnátka traktorek a jedna skautka v potoce, to je dobrý skóre na jeden den, nemyslíte??? Přišlo jaro, mé maturity čas a jak se lépe uklidnit než vzít batoh na záda a lé holke zavízt do opuštěných lesů k Olešnici v Orlických horách, počasí nám sice nepřálo, ale myslím, že jsme se v tý malý chloupce jménem Kutlík spřátelily na dlouhý čas- všechno řád-

ně prodrbaly a uvědomily jsme si, jaký to vlastně máme štěstí, že můžem tohle všechno prožívat...Už je to tady červen, pro mě měsíc plný radosti, povinností, ne ktrerý předtím nebyl čas a hlavně plánování taboru a s tím spojená poznávací vyprava do České Třebové. hlavním bodem výpravy, bylo lanové centrum, ve kterém si snad každý sáhnul na své dnu- ať už psychické nebo fyzické. Tak a to je konec, teda spíš začátek, protože tábor je teprve před námi.

3/ Co plánuješ na prázdniny?

Kde začít, nyní se vše točí kolem táborů a u mě to není jinak. Poté se chystám do hor, na které si vzpomenu vždy když je nejhůř a je to také má útěcha- teď zamakám a pak hurá do hor- to je mé motivační heslo..tento rok to bude nejprve romantická Ukrajina a Nikola Šuhaj loupežník v koločavě a poté má láska- Balkán a pohorí Makedonie, Albánie a Černé Hory...No a pak nastane šok v podobě nekončící roviny v Holandsku, to bude ten pravej relax...

VEDOUcí MOHYKÁNŮ TÍNEK

1/ Jak hodnotíš uplynulý rok z pozice vedoucího oddílu? Podařilo se ti splnit plány, které sis v září dal?

Uplynulý rok hodnotím určitě kladně. Ačkoliv se vše nepovedlo úplně přesně tak, jak to bylo v září nalajnováno, hlavní dějovou linií (hledači pokladů) se podařilo úspěšně dodržet a to včetně skoro všech hlavních her a výprav.

2/ Kterou oddílovou akci považuješ za nejvydařenější?

Nevím, jestli je vůbec možné určit jednu jedinou akci, která by byla lepší než všechny ostatní. Napadá mě snad jen loňský tábor v Ruprechticích, ale ten sem už asi nepatří, proto doufám, že za tu nejvydařenější akci roku půjde označit letošní tábor v Orlickém Záhoří, který snad bude alespoň tak dobrý jako ten loňský. Ze všech oddílových akcí během roku bych pak určitě zmínil podzimní výpravu do skal, zimní běžkařskou výpravu po Orlických horách a jarní výpravu do České Třebové, která proběhla nedávno a byla spojená s dívčím oddílem Slunečnic.

3/ Co plánuješ na prázdniny?

Na prázdniny plánuju již zmínovaný tábor v OZ. Samozřejmě i se stavěním a prodlouženým bouráním letos spojeným s převozem všech věcí k chalupě v Mastech a opětovným postavením tábora pro vlčata a světlůšky a z části také pro Meďátka. Nedlouho potom se chci podívat do nějakých slovenských hor na takový kratší čundr. Potom pojedou pomoci zbořit mastecký tábor a převést ho do Dobrušky. Mezi tím vším musím stihnout nějakou tu brigádu a posledních deset prázdninových dní se vydám na expedici do Holandska pořádanou dobušským střediskem.

VEDOUcí ROVERŮ

BÉNA

1/ Jak hodnotíš uplynulý rok z pozice vedoucího oddílu? Podařilo se ti splnit plány, které sis v září dal?

Zejména začátek sezóny hodnotím jako dobrý, konec byl

tradičně ve znamení plánování táborů, osobních (školních i jiných) povinností, tak nebylo moc možností se sejít. Celkově byl rok plný velkých střediskových akcí, a tak jsme se s rovery setkávali hlavně během jejich příprav, na nějaké vlastní schůzky nezbylo moc času. Přesto se nám podařilo uskutečnit řadu menších či větších akcí, o nichž jste si mohli přečíst v Totemu. Rád bych tímto poděkoval jejich organizátorům, myslím, že všechny akce bez výjimky stály opravdu za to!

2/ Kterou oddílovou akci považuješ za nejvydařenější?

Těžko hodnotit, jak jsem již psal, všechny stály za to. Určitě bych rád zmínil výlet na vodu, který jsme podnikli s oddílem vůbec poprvé. Také jsem rád, že jsme měli možnost dostat roverskému heslu „Sloužím“, například malování židliček pro děti byla vysloveně radost. Pro mě osobně se stal vrcholem sezóny Malý Velký ples, na jehož přípravě se podílela celá řada roverů a rangers. Práce to byla náročná,

ale soudě podle ohlasů se lidem ples líbil, což považuji za největší možnou odměnu.

3/ Co plánuješ na prázdniny?

Je toho spoustu, diář jsem měl zaplněný dávno před jejich začátkem. V příštích dnech mě čekají státnice, po kterých si hodlám odpočinout někde v horách, samozřejmě nepojedu sám;-) Nemalou část prázdnin zabere taky brigáda, hned po ní by měl přijít výlet do Černé Hory, na který se velmi těším. Na závěr prázdnin se mi naskytla skvělá příležitost strávit pár dní se svými skautskými přáteli – je jí celostřediskový výlet do Holandska.

Děkujeme vedoucím za všechny odpovědi a přejeme spoustu radostných prázdninových prožitků s jejich oddíly.

CO SE UDÁLO...

SVATBY U MOHYKÁNŮ

Květen a červen jsou ve skautu především ve znamení výletů do přírody a plánování táborů. Dva naši bratři, oba dlouholetí vůdcové kmene Mohykánů, měli však úplně jiné starosti. Rozhodli se totiž využít tento čas k uzavření manželství. A jako správní skauti a především kamarádi se s námi o tu radost samozřejmě podělili.

První svatba se konala 10. května a sešli jsme se v Jedlové v Orlických horách, abychom mohli společně s nevěstou Jitkou Tomášovou a ženichem Honzou Friedem – Ježourem, vyrazit svaheem nahoru ke kostelu Svatého Matouše. Po obřadě v romantické atmosféře zčásti pobořeného kostela se všichni svatebčané přesunuli na chalupu na Skalce, která se přes léto stane novomanželům domovem. Tam si leckdo mohl v průběhu odpoledne připadat jako v jihovýchodní části naší republiky, podávalo se totiž

nejen výborné moravské víno, ale hlavně hrála cimbálová muzika – věc v našich končinách naprosto nevídaná. Jedlo se, pilo, tancovalo a všelijak jinak slavilo až do pozdních nočních hodin.

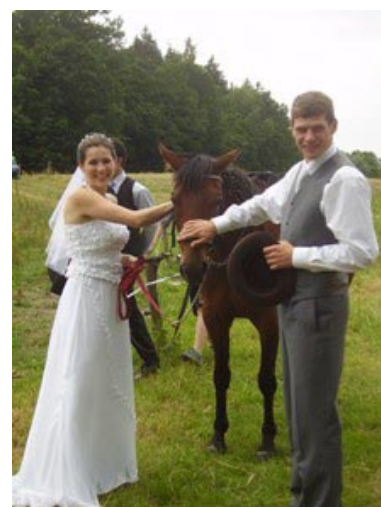
Na přelomu jara a léta, dne 21. června své manželské sliby ve slavoňovském dřevěném kostelíku přednesli Anička Tomášová a Ota Krásný, kterému málokdo z dobrušských skautů řekne jinak než Oťas. A opět u toho byla řada z nás skautů, stejně jako odpoledne a večer na veselce. U skalecké chalupy se dokonce objevily tři stany tee-pee včetně toho vůbec největšího, které v současnosti středisko má a na jehož nedávném ušití se sám ženich podílel. Anička s Otou přijeli k chalupě na koních, aby s námi pak mohli dlouho do noci slavit za doprovodu trampských písní u plápolajícího ohně. A komu ani to nestačilo, mohl být svědkem

skutečně velkolepého ohňostroje na noční obloze.

Za zmínku určitě stojí i to, že obě nevěsty jsou sestry a kluci se tak stali jeden druhému švagrem. A aby se jim dobře hospodařilo, dostali jak Friedovi, tak Krásní kvalitní sekery přímo z rukou vedoucího střediska Petra.

Za redakci oběžníku Totem bych rád popřál oběma párům vše dobré, hodně lásky a spokojenosti.

Béna

ZE STARÝCH KRONIK

KRONIKA DRUŽINY BOBRŮ

I. oddílová výprava 19.9.1970

Naše obnovená družina Bobrů se zúčastnila I. oddílové výpravy. Na nádraží v 5:20 přišli všichni členové: Bobr, Mech, Rychlonožka, Mauglí, Hruška (toho přivedl Mauglí), Vávra. Odjeli jsme na tábořiště do Bílých skal, kde Inkas přečetl program na rok 1970. Potom jsme se vydali na Bor.

Odtud cesta vedla do Končin. Za nimi jsme si zahráli dvě hry. První, hledání hub, druhá, trefování. Poprvé jsme vyhráli, podruhé jsme byli druzí. Celkově jsme vyhráli s 16b. před Havrany s 8b. a Jestřáby a Kamzíky po 6b. Když jsme dohráli, pokračovali jsme v cestě do Hronova. Z Hronova jsme se vrátili vlakem domů o půl sedmé.

Sběr kaštanů 21.10.1970

V 15 hodin jsme se sešli u klubovny. Já, Mech, Meloun, Rychlonožka. Pak jsme se vydali na kolech do Křovic na kaštany. Když jsme došli ke kaštanu, nikdo tam nebyl. Tak jsme šli k Pařízkově hospodě. Tam jsme se setkali s Hruškou, Mauglím a jeho bratrem. Nasbírali jsme pár kaštanů a šli jsme k jinému stromu. Tam bylo kaštanů velmi mnoho a když jsme je sesbírali, Rychlonožka vylezl na strom a setřásl všechny, co tam byli. Měli jsme plný pytel. Asi v 16:45 jsme jeli za deště domů.

Úprava kluziště 23.12.1970

Místo pobytu v klubovně, jsme vyrazili na hřiště, abychom tam dali do pořádku mantinely

a vyhrnuli sněh. Vše proběhlo, bylo nás dost. Měli jsme to hotový za třičtvrtě hodiny, potom Rychlonožka dostal nápad, abychom si šli zahrát hokej, ovšem bez ledu. Hned jsme tento nápad uskutečnili. Hráli jsme ve složení: I. mužstvo- Bobr, Mech, Kolda Martínek, Cvrček, II. mužstvo- Rychlonožka, několik kluků z Mírovky a Mauglí. I. mužstvo zvítězilo 10:6. Bylo za deset minut půl páté, když jsme odcházeli.

Výprava na hory 9.1.1971

V sobotu jsme se sešli před věškou na náměstí, abychom zde počkali na autobus. Když autobus přijel, nastoupili jsme a odjeli na Deštnou, kde jsme vystoupili. Pak jsme pěšky pokračovali na Masarykovu chatu, v jejíž blízkosti byla sjezdovka, kde jsme lyžovali. Vlek stál asi 3Kčs na den. Poobědováli jsme v již zmíněné chatě a odjeli jsme dále lyžovat. Lyžovali jsme asi do 4 hodin a pak jsme jeli dolů ke Praze, kde již na nás čekal autobus. Domů jsme se vrátili v 5 hodin.

Družinovka 17.3.1971

Sešli jsme se celkem čtyři a to: já, Měch, Mates a Rychlonožka. Hned jsme se pustili do náčrtu táborové brány a rozpisu jídla na tábor. Šlo nám to dosti od ruky. Byli jsme brzy hotovi. Hned po té jsme si zahráli Kimovu hru. Nejúspěšnější v ní byl Mates. Schůzka skončila v 16:45hodin.

Bobr

Družinovka 28.4.1971

Už z počtu přítomných členů družiny bylo zřejmé, že dnes mnoho legrace neužijeme. Po zahájení jsme si řekli, že uskutečníme asi tohle. Každý člen družiny přinese vždy na každou družinovku jednu vylišovanou květinu nebo rostlinu, abychom měli v družinové kronice úplnou sbírku rostlin. Bude to pěkné a na táboře se nám to bude výborně hodit pro jejich určování.

Nemůžeme však být spokojeni s plněním Pokladu Mohykánů, protože jednotné vedení nemáme. Zatím jsme splnili pouze 2. úkol II. etapy za měsíc únor. Nevím, kdy to doženeme. Nyní se budeme zaměřovat na praktickou část. Tj. vázání uzlů, druhy ohňů apod. To bude nyní námět našich příštích družinových schůzek.

Mirek

PO ROZPADU DRUŽINY BOBRŮ NA TÁBOŘE 1969-70 V ÚDOLÍ DEŠTŮ, SE JIŽ NEDOUPALO K JEJÍMU ZNOVUVZKŘÍŽENÍ. TEHO SE DRUŽINA NEPOHODLA BYLA TO VINNA RÁDCE, KTERÝ JI NEUMĚL PŘIVÉST DO DOBRÉ NÁLADY. BYLY ZDE I JINÉ FACTORY, KTERÉ ROZHODOVALY O ZTROSKOTÁNÍ DRUŽINY. MEZITÍM ODEŠLI ČTYŘI ČLENOVÉ Z ŘAD NÁŠEHO ODDÍLU, ALE I Z BOBRŮ DRUŽINY. BYLI TO JAROSLAV VOBOŘNÍK, VRATISLAV PETR, JAROSLAV PETŘÍK A JOSEF ŠIMON. POSLEDNĚ JMENOVANÝ ODEŠEL JIŽ Z ŘAD JUNÁKA.

ROK TRVALO PŘESTÁVKA ČINNÉ PRÁCE TĚTO DRUŽINY. NA TÁBOŘE V. 1970 - BÍLÉ SKÁLY. OPĚT SE DRUŽINA VSCHOPIA POD VEDENÍM JEJÍHO BÝVALÉHO RÁDCE A PODRÁDCE MECHA (PAVLA VÍTKA).

DNE 3. ZÁŘÍ 1970 JSME OBNOVILI DRUŽINU BOBRŮ V TOMTO SLOŽENÍ:

BOBR (MIROSLAV NETÍK)
MECH (PAVEL VÍTEK)
MIR. VÁVRA
RYCHLONOŽKA (PAVEL KRÁSNÝ)
MAUGLI (J. PETR)
VRATISLAV HRUŠKA

- 2 -

KRONIKA DRUŽINY BOBRŮ

ČESTNÁ ÚMLUVA DRUŽINY BOBRŮ

MY, NIŽE PODEPSANÍ MUŽI KMENÉ MOHYKÁNŮ Z DRUŽINY BOBRŮ VEDENÍ UŠLECHTILÝMI MYŠLENKAMI A TOUTOU PO POZNÁNÍ A DOBRODRUŽSTVÍ, SPJATI BRATRSKÝM POUTEM VĚRNÉHO PŘÁTELSTVÍ SLAVNOSTNĚ VYHLAŠŮJEME: VYDÁME SE NA CESTU ZA POKLADY MOHYKÁNŮ. ŘÍDÍCE SE HESLEM "JEDEN ZA VŠECHNY, VŠICHNI ZA JEDNOHO," A NEOPUSTÍME DRUŽINU ANI V DOBÁCH NEJTEŽSÍCH. TAK PŘÍSAHÁME:

- 4 -

VÝZVA

Máte dobrý nápad týkající se Totemu a chcete se o něj s námi podělit? Nebo máte dokonce příspěvek, který chcete uveřejnit? A nebo hodně fotíte a rádi byste doplnili některé články? Rádi s vámi budeme spolupracovat! Stačí napsat na níže uvedené e-maily nebo na centrální e-mail: obeznik.totem@seznam.cz.

Těšíme se!

UZÁVĚRKA ČÍSLA ...

NEDĚLE 31.8. 2008

V PŘÍŠTÍM ČÍSLE ...

ZAČÁTKEM ZÁŘÍ 2008

- netradiční rozhovor s osobností dobrušského skautingu
- vše o letních táborech na Orlickém Záhoří i v Mastech
- ohlédnutí za několikadenním výletem do Holandska
- a mnoho dalšího ...

TIRÁŽ

REDAKČNÍ RADA: Ondřej Němeček - ondra.nem@seznam.cz
Petr Beneš - bena.kamzik@seznam.cz
Pavčina Čiháčková - pavlina.cihackova@seznam.cz
Veronika Štaffová - cga@seznam.cz

PŘISPĚLI: Simona Zetková, Petra Kochová, Veronika Štaffová,
Petr Lukášek, Ondřej Koláčný, Jan Friede, Petr Beneš

FOTOGRAFIE: Hana Benešová, Petr Beneš, Pavčina Čiháčková, Jana Poláčková,
Petr Poláček, Jiří Štaffa, Veronika Štaffová a další

JAZYKOVÁ KOREKTURA: Veronika Štaffová, Petr Beneš

OBÁLKA (KRESBA): Veronika Štaffová

Za jakékoli pravopisné chyby, nepravdivé údaje apod. se omlouváme, není to naschvál!

**Dobro činiti je nejen krásnější,
ale i slastnější, než dobro zakoušeti.**

Epikuros